

særegent Forhold, ved hvilket nogle brugte Munderingsfager bortskaffes og saaledes tillades udførte af Beholdningerne. Værdige og trængende Invalider fra Krigenes erholde nemlig paa denne Maade enkelte saadanne Gjenstande udleverede, naar de derom fremkomne Andragender ere ledsagede af tilfredsstillende Ubefalinger og Oplysninger om Trang og Værdighed. I intet enkelt Tilfælde bestaaer en saadan Gave af mere end 1 brugt Vaabenfrakke (forandret til borgerlig Dragt eller Invalideuniform), 1 Par brugte Beenklæder og 1 brugt Hue. Denne Gave gjengages for den Enkeltes Vedkommende først efter 1 à 2 Aars Forløb og efter et fornyet Andragende som ovenfor. Det er saaledes kun ringe Værdier, der bortgives paa denne Maade; men Hjælpen bliver af forholdsvis meget stor Betydning, hvor den ydes, fordi de Paagjældende alle henhøre til den mest hjælpeløse Klasse af Invalider, nemlig saadanne, som have mistet eet eller flere Lemmer eller Brugen deraf og forøvrigt leve under trange Kaar. Endvidere tilstaaes der ved Afstedigelsen velkjente og trængende Underofficerer een Gang for alle en Gave af lignende brugte Munderingsfager som de ovenanførte. Disse Tilfælde ere ifølge Sagens Natur sjældnere. En saadan Indrømmelse skeer kun efter en Forestilling fra vedkommende Afdeling om den Paagjældendes Værdighed og Trang, og Spørgsmaalet dreier sig da i Virkeligheden om at yde en nødvendig Hjælp til en Mand, som afstediget efter en lang og god Tjeneste vilde, naar man berøvede ham de Munderingsstykker, han hidtil har baaret, staae blettet for Midler til sin nødvendige Beklædning. Mange af disse Underofficerer, ligesom mange af de ovenfor omtalte Invalider, have Tilladelse til at bære den for Folk af deres Klasse vedtagne særegne Uniform, men vilde uden den foranberørte Hjælp være ube af Stand til at benytte sig af den Begunstigelse, hvortil de saaledes ere fundne værdige. Alle Spørgsmaal om Tilstaaelsen af ovennævnte Gaver, ere tidligere blevne behandlede af den daværende Armeens Intendantur og blive nu, efter den i Henhold til Loven af 26de Mai 1868 gennemførte Ordning af Hærens Forpleiningscorps, behandlede af dette under streng Sagttagelse af de ovenfor antydede Begrænsninger.

Til F. Udgifter til Indkvartering m. v.

a. **Bestyrelsesudgifter m. m.** Til Udgifter ved Inventariedepotet er foreslaaet bevilget 1,892 Rd., medens der i Budgetforslaget for 1869—70 kun var opført 1,372 Rd. Forøgelsen hidrører fra følgende Aarsager. Udgiften til Transport af Inventariesager fra Depotet til de herværende Caserner, Sernbanegaarden og Havnen har hidtil kun været affholdt af Depotet, imod senere at refunderes af vedkommende Caserne eller Afdeling (Conto F. f.). For at simplificere dette Forhold, der har givet Anledning til mangfoldige, som oftest meget ubetydelige Mellemregninger, er det anseet for rettest, at de paagjældende Udgifter fremtidig posteres paa Depotets Conto, paa hvilken ligeledes alle Omkostninger ved Sagens Indpakning paaregnes opførte. Den herved foranledigede Forøgelse paa sidstnævnte Conto er anslaaet til i det Hele 100 Rd. Endvidere har Udgiften ved Desinficering af Tapper, Munderingsstykker m. v., hvilken udføres ved Depotet for hele Garnisonen, hidtil været fordeelt paa de enkelte Caserner (Conto F. e.) og Garnisonskøkket i Kjøbenhavn (Conto D. a.). I Stedet for denne Fordeling, der har maattet foretages efter et Skøn, foreslaaes nu den hele Udgift, der anslaaes til 420 Rd., posteret paa Depotets Conto.

Inventariedepotets Beholdning er i Specificationen kun angivet med dens samlede Værdi ved Begyndelsen og Slutningen af Finantsaaret. Den Udskjning af Værdien, som er skeet i tidligere Specificationer, er nemlig ikke begrundet i Opbevaringsmaaden og derfor forsaavidt vildledende, som den kunde betragtes som forpligtende Administrationen til at holde de paagjældende Gjenstande indbyrdes sondrede; dette er hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt, deels af Hensyn til Depotlocalernes Benyttelse, deels fordi visse Sager snart anvendes i det ene Niemed snart i det andet, hvilket navnlig gjælder de to største Grupper, nemlig Kazarethsager og Casernesager (Sagener, Tapper m. m.).